Základná škola A. Sládkoviča Sliač

ZA HRSŤ BÁSNÍ

ČASOPIS PRE ŠIESTAKOV

November 2016

Hronské zrkadlo

Zrkadielko čo sa zrkadlí pod Kráľovou hoľou

Zrkadielko čo sa zrkadlí pod dubovou kôrou

Skrýva v hĺbke mnohé tajnosti

Je to zrkadielko čistej správnosti

Splavuje ho aj vydra na plti

To zrkadielko raz všetko pohltí

Za diaľkou aj vŕby a jelše vlahou kvári

Všetko sa zrkadlí v nebeskom chotári

Najjasnejšie zrkadielko na slovenskej pôde

Na juhu sa do Dunaja vleje keď tam dôjde

Zrkadlí sa v rôznych dedinách a mestách

Zrkadlí sa v steblách trávy i v zaprášených cestách

Slovenská príroda má najdlhšie zrkadlo

Vietor sa doň díva má skvelé divadlo

Tomáš Janešík

Hubová od starkého ☺

Starký huby rozozná,
no muchotrávky nepozná.
Keď zbadá od medveďa stopu,
veľký strach hádžeme na kopu.
Keď huby krájame,
zavše aj jajkáme.
A keď historku starký povie,
smiech nám hrdlo do úzka zovrie.

Príroda Slovenska oko mi pohladí,
uzučká cestička do lesa sa hadí.
Dodá mi náladu, načerpám úsmevov,
starký môj, mám ťa rád, chcem tu byť vždy s tebou.

Peter Bystriansky

Moje Slovensko

Slovensko je krajina,
ktorá ľudí dojíma.
Na mape je ako fliačik
a z vesmíru - ako máčik.

Od Tatier až po Dunaj
rozprestiera sa vábny kraj.
Sú tam pestré stromy, lesy,
rieky, polia – všade, kde si.

Staré zvyky, tradície,
Na Slovensku – tu to žije!
A vravia mi kamaráti:
Každý z nás sa sem rád vráti.

Hanka Garguláková

Oberačka

Obrali sme jabĺčka
I hruštičky v sade
Padá lístie zo stromov
Plno je ho všade

Nazhŕňam ho na kopu
Hrušky do košíka dám
Z tých najkrajších jabĺčok
Ponúknem aj Vám

Ocko mi s tým pomôže
Radostnú chvíľu mám
Zbožňujeme kompóty
Našich dobrých mám...

Martin Peták

Rádio pre starých rodičov

Počúvam rád rádio **Láska starým rodičom**,
lebo ich láska ma pevne ochráni pred životným bičom.

Moji starí rodičia sú ako dve zlaté lipky,
ktoré mi srdcovými listami robia prekrásne chvíľky.

Môj starký ma kŕmi múdrosťou a humorom
a starká ma učí, že rodina je **domovom**.

Vždy mi je ľúto, keď idú preč,
chýba mi ich pekná horehronská reč.

Teším sa na to, keď opäť prídu
a zažijem s nimi ďalšiu milú chvíľu.

Je super, že existuje rádio na skvelú starú náladu
a na tú ich starorodičovskú parádu.

Tomáš Janešík

Slovensko

Tam kde sa dvojkríž na trojvrší v horách ozýva,
a v dolinách ovce sladko zvonia,
Tam kde naďalej pokoj v ich vlne prebýva,
kde sa jedle môjho národa až k zemi sklonia.

Tam kde pri potôčku je cítiť vôňu šípok,
a kde vtáčky šíria spev boží,
Tam kde sa tvoria vlákna krásnych chvíľok,
Tam kde sa každá duša raz slávnostne uloží.

Tam sa ja cítim najlepšie,
Tam ja cítim túžbu slobodne lietať,
Tam od prírody nepoznám nič krajšie,
na to už viac nič netreba povedať.

Tam kde sa hostíme na vinnej réve,
ktorú jačmeň pomaly obrastá,
kde sa každá rodina spolu smeje,
Tam kde môj domov na bahniatku vyrastá.

Tam kde moje horúce srdce
rastie ako lipa z hĺbky mokrej zeme,

Tam kde rašia majestátne kopce,

Tam kde sa prekrýva slnko zlé i dobré.

Tam je **Slovensko** - srdce Európy,

dáva nám v mysliach našich predkov dokopy,

moje sladké, neodolateľné rodisko,

miesto, čo bolo, je a vždy bude moje drahé bydlisko.

Tomáš Janešík

STARKÝ a STARKÁ

Každý deň, starká moja zlatá,
chcem ti povedať, čo v srdci chovám - ako Ťa mám veľmi rád.
Zabehnúť s tebou na zmrzlinu sladkú a
potom si dať pizzu hladkú.
So starkým na bicykli chodím rád,
je to môj **super** kamarát.
Starká slovenčinu ovláda skvele,
pomôže mi vždy rýchlo a smele.
Pomôžu mi vždy keď treba,
mám ich preto veľmi rád,
dúfam, že im to raz s láskou vrátim a
budeme sa dobre mať,
veď som ich najlepší kamarát...☺

David Barta

Starká a starký

Asi si to nepamätám, ako som mala jeden rok,
u starkých som spravila svoj prvý krok.

So starkým radi karty drvíme
a nad starkou vždy víťazíme.

Som starkej malý anjelik,
no niekedy je zo mňa aj veľký beťárik.

Starkovci ma ľúbia naisto,
ja im lásku vraciam tak isto.

Načo písať veľa slov,
ďalšie už nepotrebujem,

stačí skromne pošepkať:
Starká, starký, ďakujem.

Nikola Kosturjaková

Och, tá škola

Gaštany si vo vedierku nesiem,

prišla už tá pestrolistá jeseň.

Slnečník a lopta už vysadli na padláš,

prišla škola a lietame v nej až-až.

Jablká zo stromov dávno popadali,

všetky si kolená na chodníkoch doráňali.

Tým chodníkom chodí aj vzorný Jožko

a aj toho čaká už len poobede lôžko.

Teším sa na prvú jednotku

ako na začiatočnú lahôdku.

Och, tá ťažko ťažká škola,

priletela zrazu ako v noci moľa.

Tomáš Janešík

Slovenská pieseň

Po Slovensku chodím rád,
je to krásny kraj.
Vždy keď malú chvíľku mám,
rád sa pozriem naň.
Z vlaku vnímam krásu hôr,
potokov a lúk,
sem-tam zazriem malú srnku
po nich prebehnúť.
Veľké hory, štíty máme,
hrdo na ne pozeráme.
Slovensko mám veľmi rád,
je to môj rodný kraj,
nevymenil by som život v ňom
za žiadny iný kraj.

David Barta

Slovensko

Slovensko je krásna krajina ,
to mi dosvedčí aj Slovenský raj.
Slovensko je môj domov ,
nevymením ho ani s Amerikou.
Červená, biela, modrá ,
to je farba môjho domova.

Peter Bystriansky

Tomáš Janešík

Zdeněk Troška - natáraná stonožka

Režisér od prírody ako stvorený,
ktorý má z pekla rozum vychýrený.

Eliška zakrútila mlynom,
keď sa čert objavil medzi šedým dymom.

S anjelskou tvarou prišiel do kina,
a s čertovou nevestou vyskočil z komína.

Jazero hrochov preplával ako nič,
a potom ako Indiana Jones schytil svoj kožený bič.

Plesol ním jednou ranou po slnku,
keď dostal facku po slamenom klobúku.

Teraz je skúškové obdobie tak ani muk,
prišiel k nám známo-neznámy Zdeněk Troška valibuk.

Ivo Georgiev

Slovenčina moja

Slovenská reč – krásna, milá,
mama ma ju naučila.
Zvučná ako naše hory,
mäkká ako vánok z dolín,
ťažká ako práca v poli,
ja v diktáte vždy pohorím...
No mám ju rád, bo je naša,
bohatosťou nás povznáša.

Smutný psík

Psík smutný,
odišiel z domova,
ľudia, zlý človek,
vyhodili ho z domova.

Vyhodili ho kruto,
zaplakal horko,
sadol si na lavičku,
pozeral na vodičku.

Pozeral, pozeral,
až sa dopozeral.

Peter Bystriansky

Líštička

Bežala líštička zeleným hájom,
pozdĺž čistého potôčka,
bežala si zapršaným rajom,
a z papuľky jej visela kvočka.

Ako len tak prší
a z lopúchov kvapká rosa,
čo len zatiaľ poľovník hreší,
preskakuje líštička starého losa.

Vybehne líštička na ružovú lúčku,
keď sa jej vtom tŕň do nôžky dostane,
zasekol sa jej aj na pravú rúčku,
vyzerá to tak, že tam zostane.

Vtom zazrie poľovníka a on ju,
vidí líštička nádej prežitia,
ale z pušky len pif-paf-puf
a zakrvavené ružičky s líštičkou súcitia.

Tomáš Janešík

Šuhaj z Poľany

Šuhaj z Poľany ako maľovaný,
pre každú gazdinú ako stvorený.
Sily takej za tisíc hromov,
že by zodvihol i richtárov domov.

On známy to bol šuhajíček,
on i vlky zahnal na krajíček.
On i dažďu si povie, kedy má pršať,
a kedy blesky z mrakov chrčať.

Lenže mu liezla na rozum pýcha,
Ktorá len nepokoj kýcha.
On si vravel tak onak a zas onak,
a chválil sa i frky rozprával,
napríklad jak strelec pil koňak.

Tak on hovorí: „Ja bol i vo svete stých tvárí
a mal som lesklý meč,
keď niekto zbadal ta mazal preč.

Šuhaj ani meč nedržal,
možno keď tak pílou rezal
a svet stých tvár ak tak len v rozprávke
alebo keď bude králik na polárke.

Jedného dňa však na to doplatil,
svojím deravým životom zaplatil.
V tuhej zime ostrého mrazu,
on smrekovô drevo rúbal,
kým nad ďalším výmyslom dumal.

Keď vtom vietor zavial,
tak on do seba slivky horkej nalial,
kým mu kríže kožuch ovčí teplučko hrial.
Ale zrazu šuhaj nevie, kde je,
len počuje ako sa niekto v húšti smeje.

Kukne za smrek, no ani chýru ani slychu,
bes ho prišiel obdariť za jeho pýchu:
„Drahý šuhajík, to ja z pekiel bes,
odmením ťa, veď lebo bohatý je les.“

Šuhaj kričí len tak do vetra:
„Kdes ty, klamár, neskrývaj sa,
nech ti v hlave ostane táto veta,
že moje telo z lesa ani nehne sa!

„Ja ťa odmením darom, ktorý nemá každý,
lebo tento dar je len pre vážnych.“
Šuhaj vidí pred sebou srnca červeného ako oheň,
čo kým chce utiecť, tak tam stojí ako pevný koreň.

Krv mu pomaličky bledne a on s ňou,

točí sa mu hlava a odpadáva,

už pomaly skonáva tam za horou.

Za horou Poľana šuhaj dnes machom obrastá.

Šuhaj dostal smrť tichú,

presne to, čo sa rovná za jeho pýchu.

Šuhaj sa modlil i z posledných síl

z tých tichých bolestivých chvíľ.

Zubatá ho už na klbko omotáva, ktorého sa každý bojí,

lebo každá včela musí raz umrieť v roji.

Tomáš Janešík

Hrdinský psíček

Pri kúpaní v pohode
skončil chlapček vo vode.
Márne kričal, márne volal,
pomoci sa nedovolal.

Až keď voda zaliala ho,
skočil psíček vedľa neho.
Zubami ho chytil za pás,
bleskurýchlo ťahal na pláž.

Keď sa chlapček chytil brehu,
Prišla vlna z mora stredu.
Zmietla psíka v šíru diaľ,
Čo dobrý skutok vykonal.

Chlapček naňho myslí stále
- Aj hrobček mu urobil.
Lebo psíček hrdina je
- Veď mu život zachránil.

Hanka Garguláková

Mamina húska

Bola húska bielučká,
Malé mala na rúčkach,
Mamka húska hrdá bola,
Krásne deti vysedela.

Rodinka si vzlietla k nebu,
Nečakala pri tom hnevu.
Poľovník však zamieril,
Krásnu húsku zostrelil.

Húsatká horko plačú,
Mamičku už však nemajú,
Ostali už veru samé,
Bez mamičky osamelé.

Musia kruto život zdieľať,
Potravu si samy zbierať.
Jedna druhej pomáhajú,
Smutný život bez nej majú.

Viktória Filkusová

Naše Slovensko

Slovensko, ty si krásna krajina
Si moja rodná domovina
Hrdí sme vždy na ňu boli
Hymnu o nej napísali

My Slováci dobrý národ sme
Zasnežené Tatry chránime
Ovzdušie so obránime
Potom dlho žiť budeme

Slovensko je kraj nádherný
Pre mňa určite je stvorený
Každý sa rád domov vráti
Veď tu rástli ako deti

Terezka Moravčíková

ZDENĚK TROŠKA

Počuli ste už meno Zdeněk Troška?
Ja áno, no mnohí iba troška.

Troška, troška, nie je veľa,
bez filmov by som žiť nevedela.

Moja setra vždy hovorí,
nebojte sa, to nebolí.

Daj mi troška
z toho rožka!!!

Už iba trošku
a odložím si z rožku.

A to vám poviem, bez Zdeňka Trošku
nedá sa žiť ani trošku...

Jeho meno je ako bič,
nedá sa s tým už robiť nič.

Nikola Kosturjaková

Moje SLOVENSKO

Slovensko je krajina,
ktorá ľudí dojíma.
Na mape je – ako fliačik
a z vesmíru – ako máčik.

Od Tatier až po Dunaj
rozprestiera sa vábny kraj.
Sú tam krásne stromy, lesy,
rieky, polia – všade, kde si.

Pekné zvyky, tradície,
na **Slovensku** – **tu** to žije!
A vravia mi kamaráti:
Každý z nás sa sem rád vráti.

Hanka Garguláková